

Pericopa Tazria-Mețora - Haftara: Cazul lui Ghehazi [anul 5783]

În această pericopă sunt descrise câteva feluri de lepră: câteva soiuri ale leprei de piele și lepra casei. Toraua nu ne indică cauza îmbolnăvirii de lepră. Înțelepții au apreciat că lepra ca fiind o pedeapsă pentru diferite păcate, mai ales că în pericopa Mețora ni se spune că cine se curăță (vindecă) de lepră aduce o jertfă de păcate. Unul dintre cei care au primit lepră în Tanach este slujitorul profetului Elișa (Elisei), Ghehazi. În cartea 2Regi cap. 5 ne este povestit că Elișa l-a vindecat pe Naaman, comandantul armatei regelui Aram de lepră și a refuzat să primească ceva pentru asta. Însă Ghehazi a gonit după Naaman și a reușit să scoată de la el bunuri prețioase pretinzând că fusese trimis de Elișa. El a descoperit ceea ce a făcut Ghehazi și a considerat-o o profanare a Domnului și i-a dat o pedeapsă cruntă: „Lepra lui Naaman se va lipi de tine și de urmașii tăi pentru totdeauna. Și Ghehazi a ieșit imediat dinaintea lui lepros, alb ca zăpada” (2Regi 5:27).

Midrașul completează povestea spunându-ne că lepra a venit peste el fiindcă a profanat cerurile alergând după Naaman după avere. Elișa a ridicat slava cerului nevrând să primească de la Naaman ceva. Însă Ghehazi a gonit după Naaman și l-a mințit spunând că Elișa l-a trimis ca să-i aducă o avere. El a profanat cerurile pe care Elișa le-a slăvit. Atunci Elișa i-a spus lui Ghehazi; Răufăcătorule ... tu ai spus în numele meu, ca apoi să mi-l profanezi ... tu ai mințit (versetul 22) ... tu vei lua cusurul lui, vei lua lepra lui Naaman (Bemidbar Raba 7:5).

Justificarea pedepsei

Înțelepții din Talmud și midraș au sesizat disproporția între păcat și pedeapsa lui. Ei au căutat să explice în felul următor.

Pedeapsa lui Ghehazi nu a fost dată doar pentru un singur păcat, ci pentru câteva păcate grave, printre care:

- Ghehazi s-a folosit de vicleșuguri ca să stârnească la idolatrie, după cum ni se povestește în Talmud, tractatul Sanhedrin 107:b. În 2Regi 8:7 scrie „Elișa s-a dus la Damasc”. Talmudul întreabă ce s-a dus el să facă. Unul dintre răspunsuri este că s-a dus ca să-l întoarcă pe Ghehazi pe drumul cel bun după ce acesta a stârnit la păgânism ridicând un metal uriaș în aer printr-un magnet (explicația lui Rași) ca să atragă pe oameni la idolatrie.
- Ghehazi era suspect în chestiuni sexuale, după cum apare în Talmud, tractatul Berachot 10:b. Discuția este despre evenimentul din 2Regi 4:27: „Când a ajuns Elișa la munte, (femeia din Șunem) i-a cuprins picioarele. Și Ghehazi s-a apropiat ca s-o împingă”. Talmudul spune: „El este sfânt, a spus Rabi Iose Berabi Hanina, el (Elișa) este sfânt, dar slujitorul lui nu este. „S-a apropiat ca s-o împingă”, adică „a prins-o în gloria frumuseții”. Rași ne ajută cu un cuvânt ca să înțelegem: „sânii”.
- Ghehazi nu l-a respectat pe învățătorul lui după cum se cuvine. În Talmud, tractatul Sanhedrin 10:a scrie: „Rabi Iohanan a spus, de ce a fost Ghehazi pedepsit – fiindcă l-a chemat pe învățătorul lui pe

nume, după cum scrie „Ghehazi a zis, Domnul meu regele, aceasta este femeia și acesta este fiul ei pe care Elișa l-a readus la viață (2Regi 8:5”.

- Ghehazi a împiedicat studenți deștepți să se apropie de Elișa, după cum scrie în Talmud „l-a îndepărtat pe elevi din yeșiva (școala) lui Elișa (Talmud, tractatul Sanhedrin 107:b).

Din spusele înțelepților reiese că Ghehazi era un adevărat răufăcător. De aici ei au constatat că pedeapsa fusese mai gravă decât cea descrisă în Tanach: „Patru persoane nu vor avea loc în lumea care vine ... Bilam, Doeg, Ahitofel și Ghehazi” (Talmud, Sanhedrin 90:a). Așadar reiese că prin căutări după mai multe păcate care să justifice pedeapsa gravă pe care i-a dat-o Elișa, înțelepții au găsit alte păcate care au dus la urmă la interzicerea lui de a intra în lumea cealaltă.

Pe de altă parte, înțelepții îl acuză pe profetul Elișa de rigoare excesivă. Talmudul scrie: „Întotdeauna stânga să respingă iar dreapta să apropie, nu cum a făcut Elișa care l-a împins pe Ghehazi cu ambele mâini” (Sota 47:a).

În concluzie putem spune că Ghehazi este vinovat de un păcat extrem de grav: profanarea domnului – hilul hašem. Mulți cred că una din obligațiile poporului evreu este să arate celorlalte popoare credința în Dumnezeu și astfel să sfințească numele lui Dumnezeu – *kiduş hašem* קידוש השם. Rolul poporului evreu este nu numai să fie un ideal personal, ci este obligația lui să fie învățătorul speciei umane la credința desăvârșită a Toraei. **În acest fel, popoarele se vor apropia din ce în ce mai mult la „spiritualitatea absolută” și așa vor avea și ei parte de viața veșnică.**